

טורי בלינקו עקיבא

201899

בן דיאמנט ומרדי (מרקו)

נולד ב- ג' שבט תרצ"ד 19.1.1934

התגייס לצה"ל בינוואר 1951

שדרון בחטיבת גולני

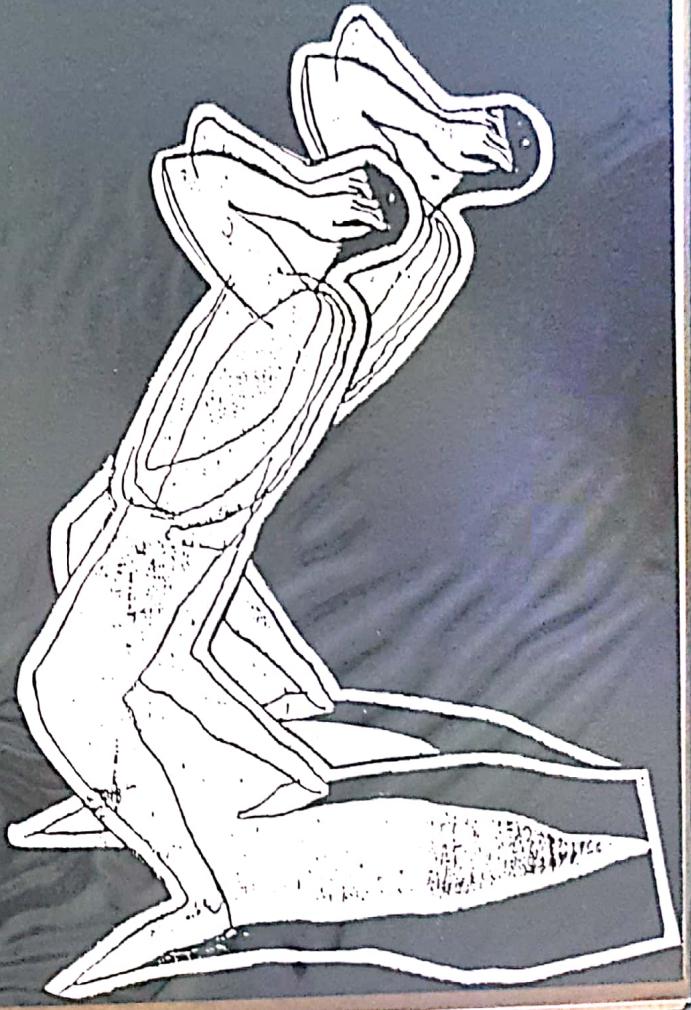
נפל ב- לי ניסן תשיש"א 6.5.1951

בקרבת עלtal- מוטילה.

בלינקו, עקיבא

בן מרדכי (מרקו) ודיאמנט. נולד ביום ג' בשבט ח'צ"ד (19.1.1934) באלכסנדריה שבמצרים. סיים את לימודיו בבית ספר יסודי שם, והשתתף לחרנועת "בני עקיבא".
עלה לארץ בשנת 1950.
היה חובב ספורט.
גוייס לצה"ל בינוואר 1951.
נהפל בקרב בשפק הירדן ליד
הכנרת ביום לי' בניסן
תש"א (6.5.1951) והובא
למנוחת עולמים בבית
הקבורת הצבאי בעפולה.

העליה והגירוש לאחר הקמת המדינה

התופעה וחולתה נחוץ ושנים של אחר וקמת מדינה היא העלייה החמונית לארץ. משך שלוש שנים (יולי 1948 – אוגוסט 1951) הוכפל היישוב היהודי בארץ מ-500000 יהודים ל-1300000 ומעלה. פירוש הדבר, כי בכל חורש הגיעו לארץ בקצב כ-17500 עלומים ובסה"כ הגיעו 685000 עולים לארץ והם חסדי כל, פלטי שואה ופלטי רדיפות מארונות ערב.

עליה זו הייתה מרכיבת מכתא אב ואף טקholot שלנות שעלו ארינה על זקניהם וטפנן. מודיעת ישראל שהזמנה לשמש כמנינה לעם היהודי בלבד, ראתה עצמה חייבת לעשות הכל למען העממים וקליטתם של העולים הרבים. העלייה החמונית הייתה מרכיבת ברובה מממשפחות עם ילדים, קשישים, חולים, נכים וכו'.

לעקבות אלה הייתה השפעה ניכרת בתחום הכלכלה, החברה, החינוך, ואורח החיים בכלל. העולים הביאו עמם ופosi חיים מושדרים מארצות מוצאים מכל הנגע לفرنسا, לגידול ילדים, למגורים ולוביל שבות הפנאי. דפוסים אלה לא תאמו בדרך כלל את דפוס החיים שנתקבשו בקרב ה"זקנים", והובילו הביא לשינוי חברתי בולט, ולמתחים קשים בין ותיקים וצעירים יוצאי המוזר ויצאי אירופה, ותיקים וחילוניים וכו'.

בתקופה 1948-1950 על הארץ פלטי השואה היהודים ממחנות העקורים באירופה וכן המהנות בקפריסין. מאוחר יותר הגיעו עולים מלוב, מתימן ומטורקיה. נוצרו קליטות ראשונית של עולים אלה, הפכו חלק ממחנות העבאס הערבי ל"מחנות עולים". במחנות אלה הייתה צפיפות רבה. העולים לא עבזו, והזוקתם נעשתה ע"י הסוכנות היהודית. קסრקטני המהנות לא התאימו, כਮובן, לחיה משפחית. הצפיפות הרבה והעדר הפרטאות גרמו סבל רב לעולים, ונזקים חברתיים ונפשיים שלוו אותם שנים רבות לאחר מכן.

במיון...

חטיבת גולני בשנות ה-50

ובשגרה...

קרב תל-מווטילה 1951

בתחילת שנות 1951 הגיע לשיאו העימות המדייני והצבאי בין ישראל וסוריה בנושא השליטה באיזור המפורזים. העימות קיבל תואנה בעקבות נסiona של ישראל להתחיל בעבודות מפעל יbos'h החולה.

באפריל 1951 השלימו הסורים את השתלטות התוקפנית על האיזור המפורז הדרומי באל-חמה (חמת גדר) והחלו בניסיונות להשתלט גם על האיזור המפורז המרכזי בגורות כורזים.

רכס כורזים שנמצא בשטח ישראל חלש על האיזור המפורז ערוץ הירדן ובקעת הבטיווה. היה זה למעשה השטח היחיד בגורות הגבול הישראלי-סורי שבו הייתה שליטה טופוגרפית ישראליות. בקצה הרכס נמצא תל-מווטילה (כום גבעת קלע, עלייה ממוקמת הצרוכה של מושב אלמגור) המתנשא כ-213 מ' מעל ערוץ הירדן. ברמת כורזים לא היה ישוב ישראלי ואפילו לא מוצב צבאי. הנוכחות הישראלית התבטה בתנועת סיורים של צה"ל בשטח.

באיזור המפורז שכן שני כפרים ערביים חירבת דיכח וערב שמאלנה. הצבא הסורי חימש את התושבים הבדואים של הכפר ערב שמאלנה ברובנים ומקלעים ועודד אותם לחזור מערבה. הם עיבדו את האדמות באיזור המפורז ואף בשטח ישראל שמעבר לו, וחדרו עם עדריהם אל מורדות רכס כורזים עד לאיור תל-מווטילה ועד לחורבת כורזים.

בנוסף להזעקה אפריל וויליאט נזק גלוי טווחים שן אהייל ני קפואת גרא פורם טווים חוץ
בנוסף להזעקה על תל מוטילה

לכבוד חחיר זקיירה צ'וילו (אשי) !! שעה באיזור קיבלה זעירה לזרען את ריגנון ישראל
לחות אט עזרי תנקיר מהחדרים או לזרען. ואחרוות פיקודין לזרען מיחוז של חסימת

לכבוד חונלה אל גוז 13 שהיה אהורה על גזרת חנול מימת החוליה וער הכרות. התג'יד שאיל
עלם ואבי היקעה לביצוע המשימה כוח בעומקה של נוחלקון זעיר טונגרות בכיוון מוקיב "בזה",
בגוז מ"פ. הכוח צא לזרכו בשעת הבוקר של 1 גמאי. הונגיון היה למקט את הפיק'בים
באיום "געבעת התצפית" בעוד נוח הח'יר עט מצפון מאיזור וגורייה-טובה, נטהו את השטח והזעף
תעדזיס דרום-מערבה לעבר מאוב ומוק'ינים.

לכבוד נסלה. העדדים עם וועיהם נעו אמונם דרומה בלחץ החילים, אך כשלב מטויים הצלוח
טוק מזורה, מערצים. המארב פתח בטעות באש על חילו "גולני", ובמכת האש נהרגו 4 מחיילו
במחלקה. הכוח נסוג כשהוא משאיר את ההרוגים בשטח. מחלקה נוספת של הגוז יצא לאש
לכבודת, שתי המחלקות ניהלו קרב אש עם הטרים עד שעوت הערב.

רכוז הצפון החליט לכבות את התל עוד באותו יום כדי לא לאפשר לטרים להתבסס ביעד.
משימה הוטלה על חטיבת המכוז 3. מ"ט 3 היקעה לשימה פלוגה מגוז חייר מילואים 34
עסק באימונים בסמוך להר כנען. כוח המילואים היה מרכיב מעולים חדשים ברמת אימון
בשירות נסכה. התארגנו ותנוועטו לשטח ארכה זמן רב. סמג"ד 13 חיים עינב צירף לו שתי כתות
סירות מגוזו וכיתת מרגמות 81 מ"מ כסיע.

לאחר הנחתה מדיקת של אש מרגמות הסטערה הפלוגה וכבשה את התל ללא התנגדות בשעה
3:00. גוויות ארבעת החילים חולצו מהשיטה. הסטבר שהטרים נסגו ונערכו במוצב "הדמות"
במצוב "השפך" שמדרום למוטילה. מ"פ המילואים ערך בטעות את כוחותיו בחשיכה ורק בחלקו
טמברי של תל-מוטילה, יכולת התצפית שלו וההתגוננות כלפי מוצב "הדמות" היו לקוות
העובדה זו הייתה השפעה חשובה על מהלך הקרב.

באחר يوم חמישי ה-3 במאי התגלתה ההיערכות הסורית החדש. מג"ד 13 העיריך כי ההתקפות
רכבה לקרב על השליטה ברכס כווזים. הוא יוזם הפעלת כוח תנכונות שהכוונה להפעיל פלוגה
ז'סוס המ"כים החטיבתי שהתאמנה באיזור גנusr להזעף את הכוח הסורי. פלוגת קורס המ"כים
אל חט' גולי בפיקוד איתן שימושי הועברה תחת פיקוד ג"ד 13 ותקפה את מוצב "השפך".

הסתערות נרכחה תחת אש שנורתה ממוצב "הדמות". המוצב נמצא נטוש והתברר כי הסורים
נמלטו ממנו לפני ההסתערות. התברר שכוח סורי גדול מבוצר וערוך במוצב "הדמות". הסורים
הקיימו עמדות בין סלעים הבזלת הגדולים ומיקמו במערך ההגנה מק"בים רבים מדגם הוציאק
מהלען "שאטוי" ומרגמות 60 מ"מ.

כוח המילואים בתל-מוטילה שהיה בשוכן גרווע הוtrad ע"י אש מרגמות וצלפים שהסתכנו לкрытות
תל מזור וצפרומזרה, 3 מאנשי נהרגו וכ-10 נפצעו. הפציעים וההרוגים לא חולצו והאספקה

לא חונעת. הפעם בתקופת גשומות האחת"ג רשות לנטען, אך קיבכל ווראות להישאר במקום, באחוות עט חכיה מחלקה מוגדרת מקרים חמייכים. למקרה גשומה גם חולית גודה אריה טפר – ט'פ' מוגדר 13 שוחמי'ר את מ"ט חמימותם כמשמעותם. טולית חוויה 25 ט'יט שלטו פרטת טודרום לפחמן סולין והללו לוחותם הפלנו על פונז'ן "הדמות". נטיון שלו לוחותם אל מוצב "הדמות" נבלט בשח חוקה.

בשעות החשיכם קידמו הסורים תנגורות מוגדר חהייר 16 ומוגדור חטיור לאירוע המפורן.

בלילה חלנו גם חילופים בפיקוד על הקרב. מה"ט גולני אל"יט פאר עמידת קיבל את הפיקוד על חכיה מוגדר 3. הוא החליט לתגבר את כוחותיו בגזרה. מפקדת החטיבה התמקמה בלילה מלצת. גוזץ חייר 21 בפיקוד סאייל אחרון אבנון קודס מנגישו בטירה לטבהה וטולת מרוגנות 120 מ"מ ערך נזורה.

בבוקר יום ו' ה-4 במאי החליפה פלוגה מוגדר 21 בפיקוד גבי בראשי את פלוגות המילואים בתל-מודטליה שנשאה עמה את הנפגעים. החליפה בזעה מתחת אש. הסורים תקפו פעמיים את כוחותינו במוטוליה וב"שפך" בסיווע אש מרוגנות 60 מ"מ. שתי ההתקפות נהדפו. צה"ל הפגיז את מוצב "הדמות", אך האש ממנו לא שותקה. בקרבות נהרגו 3 מחילינו.

בשעה 30:16 הייתה אמורה להכנס לתוכפה הפסקת אש בחסות האו"ם, אך הסורים המשיכו בירוי והמשיכו להזרים תגבורות לשטח.

מה"ט גולני אישר פשיטהليلית על מוצב "הדמות", המשימה הוטלה על מחלקה מוגדר 13, בשל תקלות לוגיסטיות, בוצע רק סיור אלים שנחצף באש. כמה מההתוקפים נפצעו.

בשבת ה-5 במאי המשיכו הסורים להטריד באש את הכוח בתל-מודטליה ונערכו מספר נסיונות להתקדם ולהסתנן לעברו מכיוון "הדמות" ומזרחה, שנחצפו באש. בשעות הצהרים הגינו לאיזור משקיפי האו"ם כדי לבדוק את המצב והאש פסקה. מבחןינו המכב היה קשה ביותר. הקרב נמשך כבר ארבעה ימים והכוח הסורי הפלש עדין ישב בשטחנו. היה חשש כי ישמר על הישג זה אם תוסדר הפסקת האש. הוחלט לתקוף ולכבות את המוצב "הדמות" בכל מחיר ולגרש את הסורים משטח ישראל.

המשימה חוטלה על פלוגה מגדוד 21 נפיקוד זאב סלע. מרגנית חילית היו עולמים חדשים. הוחלט כי הכוח יתකוף מכוון תל-מוטילה בשעה 00:01, בטייע טוללות ווועחים, טוללת מרגמות 120 מ"מ, כיתת מרגמות 81 מ"מ ומק"בים. חיליל הפלוגה יצא מ"גבעת התצפית" כאשר מרוביהם סובלים מהרעלת קיבת.

הפלוגה הגיעה לתל-מוטילה. כאן תיאם המ"פ את הטיווע וקיבל מידע מודיעיני. בשעה 00:03 הגיעו הפלוגה למרחק כ-400 מ' מהיעד שהפגנו ע"י הארטילריה של צה"ל. למרות אש הטיווע ירו הסורים אש מרגמות ומקלעים לעילו ולכוח היו נפצעים. המ"פ אירגן חלק מאנשיו, הסתער שנית והצלחה להגיע עד 100 מ' מהיעד. שם נבלם הכוח באש חזקה ולא הצליח להתקדם. באש הסורית נפצעו רבים וביניהם מפקד מחלקת החוד שנרג, הממ"דים האחוריים ומורבית המ"כים נפצעו. המ"פ ביקש תגבורת. מיד יצא אליו מחלקת מפלוגה שחוזיקה בתל-מוטילה. עם אור ראשון פתח המ"פ בהסתערות שלישית בסיווע אש מרגמות 120 מ"מ שהונחתה מעל ראש המסתערם. כשהגיעו למרחק של כ-50 מ' מהאובי פגעה בהם פצצת מרגמה 120 מ"מ של כוחותינו וגרמה ל-10 נפצעים, ביניהם המ"פ. ההסתערות נשברה. הכוח תפס מחסה בין הסלעים, המשיך להנל חילופי אש וקרב רימונים עם הסורים כשהמ"פ הפצע מושך לפקד עליו.

למקום נשלח סמ"פ מגדור 13 כדי להחליף את המ"פ הפצוע, אך הוא לא הצליח לארגן את הכוח ולחדר את ההסתערות, אף ביקש אישור לסתת. לא ניתן אישור לנסיגת וסמג"ד 21 נשלח לשטח עם קשר לקלף פיקוד. כן הפעלה תגבורת של שתי מחלקות מקורס המ"כים שתקפו מזרוס-מערב מוצב "השפץ". הם סכלו בדרכן אבידות מאש הסורים, הסתערו, הגיעו עד פאתי היעד ונבלמו. הסורים לא נשברו. הם נסוגו לחלק המזרחי של המוצב והמשיכו בירוי ובקרב רימונים. כל אותה עת המשיכה הארטילריה להעסיק את מוצב "הדמות" פגעה בסורים ולעתים אף פגעה בכוחותינו המוצאים בפאתי היעד.

למקום הגיעו סמג"ד 21 עקיבא סער שנפגע בהפגזה, אך תפס פיקוד על הכוח. בשלב זה נשלח כוח תגבורת נוסף, מחלקת מגדור 21 שפתחה בהסתערות. מ"ח"ט גולני החליט להטיל בקרב גם כוח מגדור 12 שהגיע עמוק הירדן ובמקביל תבע מאלו"פ פיקוד הצפון את הפעלת מטוסי חיל האוויר. בשעה 00:09 הגיע מדרום כוח נוסף – פלוגה מגדור 12 (גדוד העתודה החטיבתי) בפיקוד יצחק זייד. במקביל הופיעו מעל השטח 4 מטוסי ספיטפייר של חיל האוויר שהיו בטיסת אימונים באיזור.

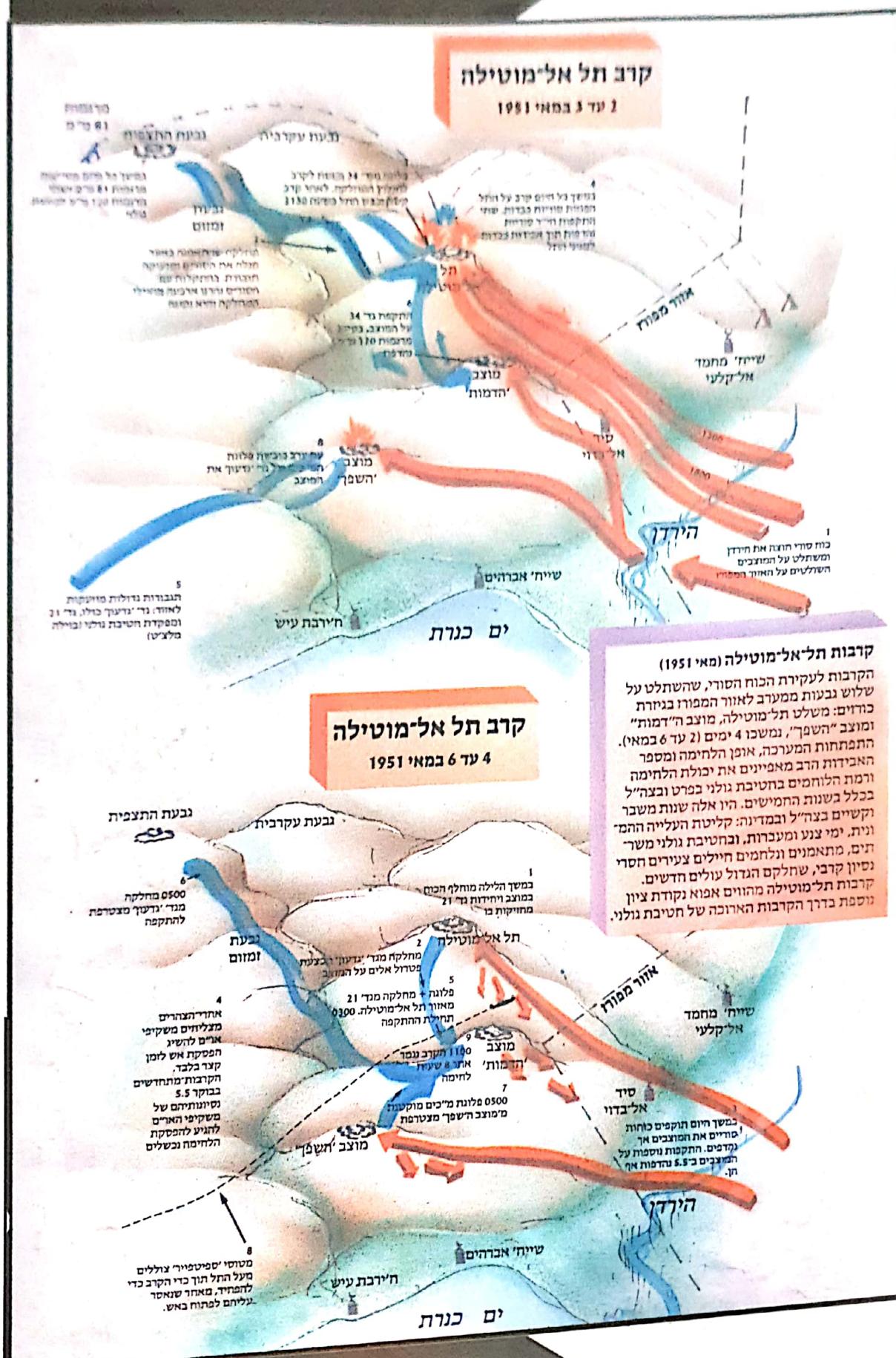

לאחר לבטים רבים אישר המטכ"ל ביצוע יופי-סרק מעל היעד, מבלתי פתיחה באש. במהלך אחד היעפים ירה בטעות אחד המטוסים צוריות אחדים מתחזק 20 מ"מ ופגע בכוח הסורי. היעפים והסתערות התגברות הכריעו את הקרב. הסורים נסוגו וכוחותינו תקפו כאשר חיליק קורס המכ"ים מסתערים מודרונים ושוריינים פלוגה א' מסתערים מצפון, הם השתלטו על המוצב ורדפו באש אחר הבורחים.

הקרב הסתיים בשעה 00:11. בצהרים החליפה פלוגה רעננה מגוז 12 של גולני את הכוח בmozב "הדמיות". אבידותינו היו כבוזות מאד. בקרב של 5 – 6 במאני נפלו 30 מלוחמי "גולני", חלקם נפצעו באש הארטילריה של צה"ל. בכך הגיע מספר הרוגי קרב תל-מוטיילה ל-40, בקרב נפצעו 72 חיילים. מאוחר יותר נפטר אחד הפצועים. לסורים היו אבידות כבדות, הן בין החיליקים הסדריים והן בין הבלתי-סדירים, הם פינו את האיזור המפוזר ואיתם יצאו גם תושבי עיר שמאלנה. נסויים להשתלט על האיזור נכשלו.

קרבות תל-מוטיילה היו שיואו של העימות הצבאי במאבק על השליטה באיזוריהם המפוזרים, ובעקבותיהם השתירה רגיעה בגבול ישראל-סוריה במשך שנים.

הקרב גרם ליעוזו קשה בצה"ל. שכן התגלו ליקויים רבים בקשרות המערך הלחום, במודיעין ובഫעלת הארטילריה. בעקבותיו הוקמו שתי עדות חקירה מטכ"ליות שערכו בדיקה מקפת בנושאי הארגון, האימון ותורת הלחימה של צה"ל. מסקנותיהן תרמו לשינויים ושיפורים שנערכו בצה"ל בשנים הבאות.

מעריב

הסורים גורשו בקרב פנים-אל-פנוי

בג' המזב בגבול נעתה קעה בנגנוויאן

פארום - ווארם הנגנוויאן - נגנוויאן סנסון הגובל

יריעות אחרונות

בנין העניה

לאן הולאשא

וואט אכניות ר-5000 ש-

ישחחו בטהלהות בו-אוריון בו-

לען האפקות ישראל

קמע עיתונות

עם

שדר

טסה האו"ם נעמד ב-

שורטוטים רוחו הענית המשמ-

שקל: מטוסי סייר ישראליים חנים טעל לעמירותם

החותחים והמרגנץ נושט בשער כל הלילה

ס-ימיים תובע

להעלות את

עד השטרלינג

יריעות אחרונות

משקפי הארים הגיעו למקום ההתקשרות בשטח המפורת

בבדוחות נגדיות לסתורים

בית החוץ והבטחו של הכנסת נקדאה לשישיבת חרוט

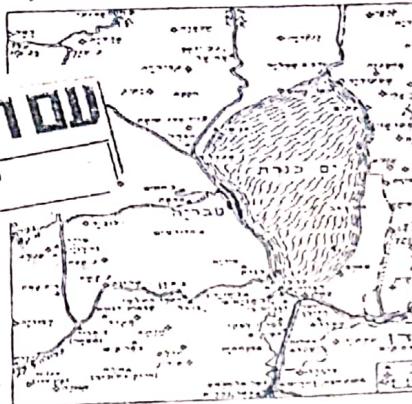
ד"ר אריה בטל-אביב ודmask

מעריב

שם ח"ע יצהיל - אל עוזות הסורים

הה כביה באודיה של י"י אליחט העציאות. חוכמים

אלה כ. ר. א. קפה חם ונטה נוחה

לאנדרטה

האנדרטה מוקמת באוזור שהחטפתי ומרושיטה ממערבית כוללת את אתר זקרנות של תל-טיטליה לעבר מוצבי ה"שפך" ו"הידמות", ובן נופו והקoston של הכנרת ושפך הירדן. ולטוענה על טקורות הדמים שהיו מז'ז וסתמי סלע מוחלקת בינויה לבין סוריה.

בכניסה לאתר, מקומם את פניו הבאים טיפור והקרב – יצחק מרונזה.

מגינה והרחבה והלכת ומחכנת לקראת עטוד האנדרטה. אבניו המשתלבות וכছות מוכירות אבן בולת מקומית.

עטוד האנדרטה עשוי משתי אבני בולת מקומית. "סוק" החיבור ביןין צבעיו על שבירת קו החיים. העטוד מתפרק מבסיס בطن חdroת, התומcir לווע של זגד געש, ומטטל שדאמת והתקווה יפרץ חמץ לאור.

על העטוד מקובעים, ביציקת ברונזה, המילה "יוכורי" וכן להבות אש.

על הבסיס מקובעים שמות 41 הנופלים בקרב – יצוקים מרונזה.

הבסיס מחופה באבן בהירה, שנועדה להיות ניגוד לצבע הברונזה והבהה, ולהדגיש את השמות.

עקב בא בלינקו ז"ל

